

Ca-Nostra

* * * ANY TERCER, NÚM. 120 * * * QUINZENARI POPULAR * * * INCA, 1 DE FEBRER DE 1910 * * *

TOLERANCIA

La caritat es com un diamant d'infinites cares y una d'aquestes es la caritat.

Crec que la tolerancia es la caritat en tractar ab qui sosté idees contraries a les nostres.

Aquesta tolerancia es demostrará unes vegades callant, altres vegades parlant, però may cercant ofendre a l'altra ni pel callar, ni pel parlar. Entenc qu'es sempre convenient, però tractant qüestions religioses es com un article de primera necessitat.

Quant algú ataca nostra fè, abans de badar boca ja podem assolir sabre'l qui's presenta enemic una gran victòria, la victòria de la caritat. Abans de parlar té que resplandir en nostre front un raig de sinceritat y d'humilitat y en nostres ulls una mirada de caritat.

¿Sabeu com se mira lo que s'estima? Idò així hem de mirar a l'enemic, com una persona que'ns interessa, per qui estam disposats a sacrificarnos, sapientlo escoltar y sabiguentnos reprimir.

Lo que diguem després al esposar nostre criteri tindrà doble forsa si es dit ab esperit d'amplíssima caritat, fentnos càrrec de que hi pugui haver qui vagi equivocat o desaminat.

Que se'n treurá de pegar cops de puny a la taula, o cridar escandalosament, o disputar rancuniosament?

Si entre lo que diu vostro contricant y lo que pensau vosaltres hi ha certes basses de concordancia, acceptaules deseguida y servequen elles de punt de partida de vostra conversa.

Quants y quants hem vist disputar una hora y acabar per compendre que tots dos defensaven iguals punts de vista.

Está bé que aneu mercant vostres discordancies, jo no vull que tranzigueu. No es deu tranzigir may en doctrina. Però si trobau concordancies remarcaules més fort encara, y demostrau expontaneament gran pler de trobarles.

Pensau que'ls que teniu per dolents no ho son tant com pensau y que tenen grans qualitats y bones.

Pensau que'ls que teniu per errats no van errats en tot y que moltes voltes l'error no es sinó una exageració de la veritat.

Y si voleu defensar la Religió, pensau que vostra victòria ha de consistir en la atracció del enemic per suavitat y la caritat.

Oh! si poguessim y volguessim entendre

tota la forsa social de la caritat, es dir, del amor.

¿Qué potser plens d'amor encara vos crucificarán en lloc d'agrairvosho?

Oh! si poguessim y volguessim obtenir tota la forsa social del martiri per la caritat, es dir, per l'amor.

JAUME RAVENTÓS.

LA CANDELEIRA FLORA

*La Candelera plora
demunt els camps mullats;
a cada raig de pluja
s'alegren els sembrats.*

*Les boires y tristeses
de l'hivernada son
en la claror d'un núvol
qui blanament se fon.*

*Se fon per l'aire cándit,
pels ametlers en flors,
joisos canelobres
enllumenats de plors.*

*La Candelera plora,
l'hivern serà acabat.
L'aucell espolsant l'aigua
del plomissó roat*

*s'en vola dins la joia
d'un raig de Sol furtiu.
La blanca Primavera
derrera un vel de llágrimes sonriu.*
Miquel FERRÁ.

AURICULITANIA

Contarella política

Fa no sé quants de mils anys que fe un terratremol tant fort qu'alsava y enfonsava la crosta del món desaparaguent de la terra un dels paisos més interesants y hermosos, qual nom y historia, per gran sort, se guarda escrit en pergamins d'aquells suats, corcats y grocs. Se anomenava Auriculitania y sa capital Asinopolis o ciutat dels ases. El poble era tot gent que tenia trenta centímetres d'oreyes y el clotell pelut. L'aristocracia se distingia per que anava més ben adressada y tenia uns quants centímetres manco d'oreyes y el clotell tos.

Teníen un sistema polític d'aquells patriarcales de *qui la fa la paga*, ab son rey qui, aconsellat pels sabis de la nació, governava

segons usos y costums.

Això no era del gust de l'aristocracia, per que era una limitació de son poder y un obstacle a son despotisme. Un día tengueren una reunió ab el Rey per inventar un sistema polític, nou, que los guardás de tot perill.

Un aristocrata un poc més espavilat que'ls altres prengué la paraula diguent en tò sentenciós:

Senyors oreyuts: d'aquí endevant el Rey serà irresponsable, podrá menjar lo que li agradi, devertirse com vulga, més sempre, en tot lloc y moment, serà irresponsable. Reynará y no governará.

Un nacional de bona fè.—Y qui pagarà les que fassi el Rey?

—La responsabilitat del Rey se repartirà ab sos ministres.

Tots els aspirants a ministre se sentiren pell de galiina.

—No espantarse, Senyors. Farem una cort gran qu'es dirá la cort dels diputats que podrá absoldre als ministres de totes les barrabassades.

—Y si no vol ferhó?

—No tindrà menjadora. La disoldrem y ne farem un'altra a nostro gust. Es dir, la farà el poble per sufragi universal.

—Idò així no governarem nosaltres sinó el poble.

—Son vostés ben curts de gambals y dispensin. El poble votarà a qui vulgui, però nosaltres farem sortir els nostros amics. Aquí está el secret.

—Ja veig que'l poble mos arrossegará a tots nosaltres.

—Deu no ho vulga. A cada poble tendrem un delegat secret que tindrà tot el poder de fer y desfer y fins tindrà virtut de fer miracles. Així veurán senyors com deu papers tirats a l'urna tornarán cent, y fins veurán rescocitar morts que fa molts d'anys que son a n-el cementeri. A n-aquest homo omnipotent li direm cassic y li donarem tot poder, li guardarem les espatles y el farem tant irresponsable com el Rey, posant a son servici un governador responsable de tot lo que passi.

—Pobre governador ja'l planc.

—Com que'l canviarem cada dotze mesos no tindrà temps de gastarse. Tot es qüestió qu'ab poc temps s'aprofiti. No li faltará camp per correr. Solsament el *ram de higiene* ben duit serà una mina.

—Se desenganin, vendrá un dia qu'això s'acabarà.

—¡Oh il·lustres y benèmerits patricis! Per

cada mal hi ha un remey. Està clà que vendrà un dia que'l poble quedarà ple de nosaltres y mos cercarà les pessigoyes y acabaríen, per rebre; però tot això se cura fent dos partits: el dels *rojós* y el dels *tortillos*: fracassats uns pujarán els altres y després altra volta els primers; això serà la corda d'aquesta maquinaria.

—Y el poble?

—Li pendrem ses garroves, però li donarem dues llibertats sagrades: la de cridar tant com vulga y la d'esperonetjar mentres que mos toqui a noltros. Ab això ja tenim el poble nostre.

—Ja veis, idò, qu'això serà, un bon negoci. Axequem tots nostres veus y cridem ¡Visca el sistema constitucional!

—Visca... a... a... a: contestaren tots allargant molt la *a* final.

L'endemà a'toc de trompeta y corretjant tots els camarades l'himne de Riego se proclamà'l sistema constitucional y se convocaren eleccions, baix la direcció provicional dels *rojós*. Està clà, que'ls *rojós* les guanyaren.

Se reuniren les corts y el primer dia se varen votar les dos sigüents proposicions.

1.ª Que quedava decretada la llibertat del poble.

2.ª Que l'Estat dirá si'ls ciutadans han de menjar garroves, gra o paya.

Ab tot això el poble content y satisfet, ja que no podia triar el pinso, s'atipava de llibertat. Veritat que les coses anaven de cada dia més malament, que les contribucions creixien, que l'Estat se burlava dels pobles, que'ls ministres y els seus fills; genres y nebots anaven grassos y tots els demás duien cutilla, però la responsabilitat de tot no la tenia ningú. Entre set ministres, quatre cents diputats, cinquanta governadors y altres tan's cassics, repartida la responsabilitat no tocava a pèntola per hom. Y encara mudant la decoració cada mitj any; los tocava manco.

Y després ¡quí gosava piular ab tanta llibertat!

Lo cert es que tot anava de bò a millor y allò hauria durat cent centúries si un dia no s'haguessin fets reguerots de foc a la terra qu'enfosquien el Sol y, embosantse el planeta, no hagués tirat a l'ayre la mitat de la Auriculitania quedant enfonsada l'altra mitat cinc-centes vares baix de les aigos del mar.

Tal volta alguns habitants de tant estranyes terres escamparen nadant o volant o no sé com d'aquell cataclisme y propagaren entre nosaltres els principis y procediments de la política *auriculitana*, causa de la rabiosa felicitat que disfrutam la mitat dels païssos civilisats, als que vulga donar Deu millor fi que a la Auriculitania y sa capital Asinópolis.

J. A.

NOSTRA FESTA

Com s'havia anunciat a les vuit del matí la Redacció de Ca-nostra feu celebrar una missa en honra de la Sagrada Família, a la Parroquia.

A les vuit del vespre tengué lloc la vetla-

da organizada per Ca-nostra a n-el Círcol d'Obrers Catòlics. Presidí l'acte el distingit Missè, D. Joseph Font y Arbós, de Palma, seguint-lo Mossen Domingo Alzina, el jutje de Primera Instancia, D. Adolf Vidal, el Vice-President de la societat, D. Miquel Aguiló, y els senyors D. Joan Capó, Professor, D. Ramón Morey, Professor, D. Pere d'Alcántara Mulet y D. Miquel Durán.

El saló de la societat era ple de convidats a la festa.

Nostro Director llegí un discurs que versá sobre la familia cristiana y la suscripcioneta oberta per Ca-nostra, que venia esser una explicació a la festa qu'es celebrava. Demostrá que SA LLADRIOLA DEL POBRE estava en caràcter demunt Ca-nostra. Alguns podrien objectar, digué, que nostra acció social es ben petita, que no paga ferne menció, y es veritat, si sols se té en compte el valor material de les plagues qu'anam a entregar; però altra concepte se tendrá de nostra gestió, si's considera que nostro fi principal éra tenir demunt Ca-nostra un anunci permanent de l'economia per despertar iniciatives de l'acció social. Enguany, sols es estat un ensay. Altra cosa no son les cose; que comensen sense procedents que li fassin atmósfera y li donin vida, Y sobre tot, que les set plagues posades en mans estolvadores poden ser el comensament de set capitalets y el principi de la restauració y felicitat de les families que les tendrán. Molts llegiren demunt Ca-nostra la secció: SA LLADRIOLA DEL POBRE, alguns pocs, se penetraren de l'idea y nos felicitarén; als més no li daren importancia y passaren de llis, y noltros no'm ferem cas, perque sabem que tot té la seua infancia y que les bones idees y els afans de bona lley han de madurá com los fruits del camp.

Acabá escitant a tots a contribuir a SA LLADRIOLA DEL POBRE per amor a la Sagrada Família.

D. Jaume Estrany, recitá una poesia de D. Pere d'Alcántara Mulet que agradá ferm.

D. Joseph Oliver llegí un'altra poesia ben hermosa que tenim en cartera de D.ª Maria Antonia Salvá.

Enmitx d'aspectació s'axecá D. Joseph Font per donar la seua conferencia. De tot d'una ja dexá sorpresa l'atenció de tots que continuá fins al final del seu hermosíssim discurs. Pará de l'acció social tant necessari a n-els catòlics, avuy en dia que'l socialisme pretent esser la salvació de la classe obrera. Fe resalá que sols els catòlics socials estimen de bon de veres els obrers per amor a la Sagrada Família, y que'ls directores de les masses socialistes cerquen la seua conveniencia y que, mostrantlos felicitats, los condueixen a n-el precipici salvantse ells, com el pastor que dexa caure les oveyes pels barancs sens preocuparse de la seua salvació.

Repetides vegades fone interromput pels aplausos que se allargaren molt més al eco de les derrereres paraules.

Aquí la presidencia entregá set plagues d'estalvis de 5 pessetes cada una a set atlots mercedors per la seua pobresa y conducta a tal gracia. Fone un acte conmovedor, puis en-

mitx dels aplausos del públic pujaven els agraciats les grades del enterimat de la Presidencia.

D. Marian Aguiló, llegí «Els Reys» quadret de costums per M., que tenim en cartera fone la nota alegre.

D. Joan Capó recita varies de les seues sentides poesies que formaren les delicies del concurs com heu demostraren els llars aplaudiments que li tributá.

El discurs final, el fe D. Ramón Morey, pintant la vida patriarcal de la familia antiga mallorquina que vivia tranquila, trobant la felicitat dins la llar, sens necessitat d'haver de conviure ab aquesta societat de moviment y atmósfera viciada. El Sr. Morey fone aplaudit pel seu breu parlament y per algunes pessetes de piano qu'eczecutá en suma abilitat.

El bon recort que'ls amics y coloboradors senyors Font, Capó y Morey dexaren dins Inca, en la vetlada que organisárem, ens obliga a fer constar desde aquestes columnes nostra satisfacció y agraiment per haver honrat nostra festa en sa presencia y cooperació.

Els jovenets a qui ajudicárem les plagues son els sigüents:

Antoni Quetgles	de Inca
Martí Carrió Vicens	id.
Miquel París Fluxá	id.
Sebastiá Llabrés Llinás	id.
Joan Magriñá	id.
Joan Rubert	id.
Antoni Rosel	de Palma

A n-els sis primers se prengueren les plagues de la Caxa Rural d'Inca, y el darrer, del Monte de Piedad, de Palma.

SA LLADRIOLA DEL POBRE

—OBRES SON AMORS—

Suscripció dels devots de la Sagrada Família pera regalar el dia de sa Festivitat plagues d'estalvis de 5 pessetes cada una a families necessitades y d'honrades costums en memoria de Jesús, Maria y Joseph, model de families cristianes.

Suma anterior: 35'00

Mossen Bernadí Font, Rector d'Inca, 01'00.
—Mossen Guillerme Pujades, per segona vegada 01'00.—D. Miquel Batle 00'50.

	Total	27'50
Gastades en set imposicions de 5 pessetes cada una.		35'00
Pel valor de sis plagues		1'50
		36'50
	Resten	01'00

La pesseta que sobre queda en depòsit per les plagues que formarem per l'any vinent. Tois els gastos de la festa los pagá la Redacció de Ca-nostra.

ANÉCDOTA DE LLUIS XII

Aconsejaven a Lluís XII, rey de França, que se venjás de les ofenses que li havien fetes quant no era més que duc de Orleans.
—El rey de França no pot prene venjansa de les ofenses fetes al duc de Orleans.

Adhessió y Protesta

Moltes entitats catòliques de Palma veim qu'han axecat la veu de protesta davant nostre virtuós Prelat, per reforsar, més encara, la esposició-protesta qu'el Bisbat Espanyol ha dirigit al President de Ministres en contra la reobertura de les escoles llaïques y neutres.

CA-NOSTRA, que pot esser un periòdic tot lo insignificant qu'es vulga, però qu'en materia de religió y doctrina no vol quedar enderrera per seguir les ensenyances y exemples dels Prínceps de la Iglesia, també altament protesta, no solsament contra la reobertura de les escoles laïques, sinó de tot centre y de tota propaganda que, franca o solapadament, infiltra el vari de la corrupció en les masses inconcients per tenir adectes y esclaus degradats, en cor per fer la revolució y pegar foc a la casa del Senyor, en nom d'unes llibertats que son en perjudici del orde y de la moral catòlica, única salvadora de les nacions.

¿POR QUÉ SOY OBRERO CATÓLICO NO SOY SOCIALISTA NI ANARQUISTA?

1.º Porque creo en Dios y tengo un alma, de cuya salvación, por el cumplimiento de la ley moral, yo soy el responsable.

2.º Porque veo que en la Iglesia católica está la verdad, puesto que en ella se ennoblecce el hombre como en ninguna parte, y por los frutos se conoce el árbol.

3.º Porque soy enemigo del amor libre y no concibo la familia más que como la quiere el Catolicismo, fundada en el matrimonio manogámico é indisoluble.

4.º Porque estoy convencido de que nunca podremos llegar á ser todos iguales.

5.º Porque soy amigo de la propiedad privada, tengo entendimiento y voluntad para poder reunir un capitalito con mi sudor, para mis necesidades ó las de mi familia, y tengo derecho á que se me respete como mio ese capitalito.

Ahora, quiero que se cumpla el séptimo mandamiento y que nadie se haga rico robando.

6.º Porque no concibo que la Autoridad, como quieren los socialistas, sea dueña y disponga de todos los bienes, lo mismo que de las personas, sino que la deseo respetando los derechos naturales de independencia, garantizándolos y exigiendo sólo de los individuos los sacrificios necesarios para la vida social.

7.º Porque no comprendo una sociedad sin autoridad, como pretenden los anarquistas, y entiendo que la autoridad es indispensable para que garantice mis derechos y los de los demás.

X.

Comentarios

Patrocinados por el *Desgobierno* de Moret fueron 20,000 ciudadanos que pidieron el domingo en Barcelona la demolición de templos y altares. En cambio obedeciendo solo á su conciencia, sin proclamas ni *patrocinaciones* fueron más de 100.000 barceloneses,

que con su asistencia á la misa del domingo, votaron en contra las *manifestadas* pretensiones de los públicos *manifestantes*.

De donde resulta, que según las *practicadas* liberales, que tantos honores conceden á la ley de las mayorías, de ahí en adelante no puede quemarse ni un templo, ni un altar, ni un sagrario en la ciudad de los Condes.

Esa es la consecuencia lógica de la manifestación antireligiosa, antipatiótica y antimilitarista del domingo en Barcelona ¿No los parece de perlas á mis queridos lectores?

De «El Norte Catalan»

Cronicó d'Inca

Janer de 1910.

Dia 17.—Bendició del bestia a n-el carrer Major per ser la diada de Sant Antoni de Diana. L'entusiasme per aquesta festa tradicional del bestia va decaiguent.

—D. Rufino Carpena, Mestre de l'escola municipal de Lluchmajor, dona una conferencia a n-el saló d'actes de la Casa Consistorial sobre *educacionisme nacional*.

Dia 20.—Festa de Sant Sebastiá a la Parroquia, ab processó, al capvespre, a la capelleta del carrer del Cep. El vespre s'hi cantá en sò de guiterres y violins el tradicional rosari donant animació a l'acte el gran fogaró que se fa deva: t la capelleta. Mossen Guillelm Pujades ley improvisá un sermonet que enterní tothom parlant de la sequetat de nostros camps, y acabá, donant visques a Sant Sebastiá, al Papa y a la fè dels nostros pares, que foren contestats pel nombrós concurs. Diu la tradició qu'en aquelles cases s'acabá la pesta de que fone víclima la vila d'Inca en 1652.

Dia 21.—S'ennigula y plou fent aigo de canals encara que no en gran abundancia. Les montanyes de Lluch apareixen blanques de neu. El poble fa una revivaya d'alegria.

Dia 22.—S'inicien vents forts que duren vuit dies.

Dia 23.—A la Parroquia gran solemnitat per celebrarse la festa de Sant Antoni, predicant el famós vat mallorquí, el M. I. S. D. Miquel Costa Llobera.

—A la capella del convent de la Sagrada Familia (Filles de la Misericordia) s'hi fa una hermosa funció per beneir la campana que s'ha de colocar a n-el nou campanaret que torretja dalt la taulada.

Enmitx de la capella s'es improvisat un campanar de flors, que sosté la campana, que per lo ayrós y artístic tothom ne fa alimares. Per delegació del Sr. Bisbe, el Cura-Párroco, Mossen Bernadí Font, fa la bendició essentne padrins dos graciosos infants de 4 anys, en Llorenset Rovira y na Juanayneta Martorell. Se canta el Te-Deum romá y el Magnificat a veus qu'es una delicia, tot baix la direcció del Pare Rubi, Franciscá.

—El socis de la Caxa Rural del Círcol d'Obrers Catòlics, tenen Junta general reglamentaria, en la qual, el secretari llegí el balans dels cinc mesos que hi ha está fundada dita Caxa, donant el sigüent resultat.

	ENTRADES	Pess. Cent
Imposicions a plas ficzo ab interés.		5.875'00
Id. sense interés		2.000'00
En plagues d'estalvis.		1.633'00
Per quotes d'entrades.		38'50
Per valor de plagues d'estalvis.		32'00
Menlleus reintregats.		1.370'00
Total d'ingresos.		10.954'25

SORTIDES

Manlleus.	4.505'00
Mobiliari.	155'00
Material d'escriptori.	221'00
Valor en caxa.	3.100'00
Reintegros a plagues.	173'00
Id. a imposicions a plas ficzo.	1.825'00
Interesos a imposicions.	2'40
Total sortides..	9.981'85
Existencia a la Caxa.	972'40
Moviment general.	20.926'10

Després de llegida l'anterior relació fone reelegit tot el Consey d'Administració en son President D. Pere Amer, fentse constar, en acta, per indicació d'un soci, l'agraiment de la Societat a dit Consey per sa bona gestió.

—Diu que'ls balls de sala comensen anar en roda. N'hi ha qui pretenen en qu'això's cultura y progrés. No creim que ho diguem així la moralitat y bones costums.

Dia 24.—Ens arriba la notícia de la mort d'un sabi Mallorquí, lo Ilm. y Rm. Senyor D. Joan Maura, Bisbe de Oriola. Va esser molts d'anys Catedrático del Seminari consiliar de Palma y canonge Doctoral de la Seu, així es que per la seua bondat y sabiduría tenia moltes simpaties entre el clero mallorquí qu'ha sentit fonament la seua mort. Al cel lo vejem.

Dia 28.—Nostro Consistori municipal acordá per unanimitat la prolongació del carrer de la Tapia, de la Creu de ses Monjes fins a la carretera de Seuva. S'haurán d'apropiar algunes-faxes de terror. El Tinent de Batle, D. Domingo Alzina, cedeix gratuítament la fxa de terra que cau dins lo seu, meresquent per això l'aplaus y agrament de la ciutat.

Es una bona millora, encara que no es de les més trascendentals.

Febrer de 1910

Dia 1.—Els quintos d'aquesta zona s'entreguen per incorporarse en files notantse bastant de moviment per nostros plasses y carrers.

—D.ª Margalida Ferrer, nombrada Mestra pública d'aquesta ciutat, pren possessori de la primera escola de nines. Fa molt de temps que la gestió d'aquesta costura está abandonada y la senyora Ferrer tendrá molt que fer per alsarla y posarla així com pertoca. No ha acceptades les habitacions per hostetjar la familia, per dolentes, y el Sr. Batle D. Francesc Llabrés ha trobat que'ls motius que donava eren raonables.

No fa molt de temps ens deya un important personatge de Palma: *A poble aont s'alsen plasses de toros y es tenen abandonades les escoles demostren que no's sent amor per la cultura*. Desgraciadament la frasse es massa vera y es de creure qu'aquests elements nous del Ajuntament no han de comportar que per més temps mos puguen assignar en so dit.

CULTOS

Dia 3, dijous Jarder, a la iglesia de Sant Domingo, funció de desagravis, esposantse N. A. P. a les 2 del capvespre, y tot seguit, primera part de rosari y meditació. A les 4, hora santa. A les 5 y mitja, segona part de rosari y sermo pel Rnt. P. Pere J. Cerdá Franciscá, després trisagí y reserva.

A la Parroquia solemne oració de coranta hores dedicades al Sagrat Cor de Jesús.

Dia 6, a les 7 esposició del Santíssim y Missa de comunió general per tots els associats. A les 9 y mitja Tercia y ofici major, en sermo per Mossen Francesc Sitjar. A les 2 y mitja del capvespre, Vespres y l'eczerçissi de la 7.ª paraula del Sant Crist. A les 5 Matines solemnes, sermo, coroneta d'or y reserva del Santíssim.

Dia 7, a les 7 esposició del Santíssim y ofici matinal. A les 9 y mitja Tercia y ofici major ab sermo. A les 3 vespres y adoració de Sor Rosa al Santíssim. A les 6 Rosari, coroneta d'or cantada, Sermo, Estació y reserva del Santíssim.

Dia 8, a les mateixes hores iguals actes que el dia anterior, acabanse ab la processó y reserva.

A Sant Francesc, diumenge passat comensaren entrada de fosca els set diumenges de Sant Joseph y continuaran a la mateixa hora tots els diumenges, acceptuant al qui vé que será a les 5 del capvespre en motiu de les coranta hores.

AQUEST SETMANARI SE PUBLICA AB CENSURA ECLESIASTIGA.

Cultura Popular

MEDECINA CASOLANA

HEMORRAGIES. *Pel nas.* Retjar sanc pel nas es un incident tant comú que tothom ne té esment.

Quant axò passi pot ferse us fidels remeys casolans més coneguts, perque al contrari de lo que passa en altres coses, la medicina popular a n-aquest incident s'ha inspirat en la medicina real: ensumar aigo freda; posar una clau a n-el clotell que obra per la acció del fret no per ser una clau (encara que hi ha qui senyala fins la llargaria y les dents que deu tenir la clau per fer efecte) etz. Quant apeser de tot això la sanc no s'estronca se pot fer us d'un remey de ca'l potecari que's pot tenir sempre a casa perque no's fa malbé: es un medicament que se diu: *hazelina*, líquit y clar com l'aigo. A una petita cantitat d'aigo s'hi afegeix hazelina ab més o manco cantitat, un ters, una mitat, dues terceres parts segons l'importancia de la duració de la hemorragia. S'hi muya un poc de cotó fluix que, se fica dins el nadiu del nas d'aont surt la sanc.

En casos així, no obstant, convé avisar al metje en primer terme, perque si ni ab això s'aturás l'hemorragia, el metje farà us de remeys y medis que, uns per difícils, y altres per perillosos posats en mans de tothom, no devem esmentar aquí, y en segon terme, perque li queda la tasca d'indicar els medis de que la hemorragia no repetesqui.

Per la boca. Si quan surt sanc pel nas ningú s'espanta excepte quant ne ratja molta, la mes petita cantitat de sanc que surt per la boca espanta a tothom. Be podria dir aquí que moltes vegades no té cap importancia; podria senyalar els orogens distints que pot tenir una hemorragia per la boca; podria en una paraula dir moltes coses defensant que no deu espantar com espanta. Val més que ho calli: val més que la gent s'espanti y's cuidi que no que fihí y no corri.

En cas, idò, de treure sanc per la boca que deu ferse? En primer lloc avisar al metje; la cosa pot ser massa seria pera que se'n pugua prescindir.

Mentrestant la persona que treu sanc per la boca deurá ser colocada a n-el llit, sense cap lligam que l'oprimesqui, no gayre abrigada y ab un repós absolut no permetent que's mogui ni que diga una sola paraula. Per pendre se li donarán petits terrossets de gel, si's té a má, y com a remey cullerades d'aigo ab unes gotes de vinagre, o, lo que es millor, la llimonada sulfúrica composta d'aigo ab algunes gotes d'acid sulfúric pur.

Dr. Sloss.

PENSAMENTS

La fortuna no pot robarvos lo que no vos ha dat.—Seneca.

—Si es indispensable fer la guerra que se fassi al menos ab el fi d'obtenir la pau.—Ciceró.

—La soledat es per l'esperit lo que a dita en el cos.—Vauvenargués.

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus del mercat d'aquesta Ciutat:

		Pessetes:
Bessó.	el quintá de 00'00 a	96'50
Blat.	la cortera de 00'00 a	20'50
Xeixa	id. de 00'00 a	21'00
Ordi.	id. de 00'00 a	10'50
Ordi foraster.	id. a	09'50
Sivada.	id. a	08'50
Ídem forastera	id. a	07'50
Faves cuifores.	id. a	19'00
Ídem ordinaries.	id. a	18'00
Ídem pel bestia.	d. a	17'00
Porcs grassos	s'arrova de 00'00 a	00'50
Blat de les Indies	id a	16'00
Monjetes de confit	id a	27'00
Idem blanques.	id a	35'00
Figues seques	el quintá de 00'00 a	00'00
Safra	s'unsa de 00'00 a	03'00
Ous	dotzena 00'00 a	01'20

L'ENGINYÓS HIDALGO

Don Quixote de la Mancha

compost per MIQUEL DE CERVANTES
SAAVEDRA

y traduit en mallorquí la primera vegada per
NILDEFONSO RULLAN, PREVERE

S'ha posat en venta el primer y segon tom de que costa aquesta obra, a n-el preu de TRES pessetes, enquadernat en rústica, y a CINC enquadernat amb tapes de lujo.

S'en venen a nostra Administració.

ALMACENES SAN JOSÉ

DB

Ignacio Figuerola

BRONDO 7-9-11-ESQUINA BORNE
LENCERIA, LANERIA, GÉNEROS DE
PUNTO, BISUTERIA, NOVEDADES.

SASTRERIA Y CAMISERIA.

LA CASA MEJOR SURTIDA.

LA MÁS BARATA.

PRECIO FIJO

Obres de Pietat

per

Mossen MIQUEL COSTA

El Via-crucis a 0'75 y 1'00

Mes de Maig a 1'50

Se venen a n-aquesta Administració.

Estampes de

i.ª Comunió

de tot preu y mida

Ne trobareu a nostra Llibreria

Mallorca, 1, Inca.

VIVA + JESÚS

EJERCICIO DEVOTO

PARA HACER

La Hora Santa

Se vende en nuestra Libreria a 15 céntimos de peseta.

Dietaris

per l'any 1910

UNA PESSETA

Calendaris

Americans

DE TOT PREU

Blochs

del Cor de Jesús, de Sant Antoni de Padua, religiosos y comuns.

Almanac

BAILLY—BAILLIERE

per l'any 1910

Ne trobareu a la Llibreria del carrer de Mallorca, 1.

INCA

La Lectura

Dominical

DE MADRID

A n-aquesta Administració s'abmeten renovacions a la suscripció de dita revista.

Revista Popular

Al cumplir 40 anys que veu la llum pública aquesta antiga y catòlica revista setmanal s'hi han fetes importants millores tipogràfiques y de il·lustració, augmentant també les seccions de text.

A nostra Llibreria s'hi suscriu, s'abmeten renovacions a la suscripció y's venen números sols a 10 céntims de peseta.

BORDADOS,

CALIGRAFÍA Y ADORNO

Album.—Revista ilustrada con aplicació a las artes gráficas e industrias Artísticas.

S'en venen números sols a 20 céntims de peseta en nostra Llibreria.—Inca.

CA-NOSTRA

QUINZENARI POPULAR.

Preu de suscripció

Un trimestre, mitja peseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els obrers que nos ho demanin tendrán la suscripció per 10 céntims mensuals, 1'20 l'any.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.